

Budowa kodu	
Blok startowy zawsze rozpoczynamy słowem kluczowym starting .	Znaczenie słów kluczowych: Starting - słowo rozpoczynające główny blok;
starting	
begin	Begin - blok rozpoczynający główne instrukcje;
//kod programu	
begin	
end;	end - kończy instrukcje
end;	

Moduły i kompilacja	
Do zarządzania modułami przyda nam się menu File , w którym znajdują się przydatne opcje:	
New module	- uruchamia nowy moduł
Rename module	- zmienia nazwę modułu
Save module	- zapisuje moduł
Remove module	- usuwa moduł
W celu kompilacji kodu edytor udostępnia nam szereg opcji w menu Commands z tym związanych, m.in:	
Run	- kompilacja i uruchomienie projektu
Compile	- po dogłębnym sprawdzeniu błędów w kodzie kompiluje moduły, które zostały zmienione po ostatniej kompilacji

Komentowanie	
Komentarze w kodzie możemy wstawiać (i powinniśmy to robić ze względów estetycznych) w dwa sposoby:	
Blokowe (za pomocą znaczników {}):	
{	jakiś sobie tam komentarz
	l jego kolejna linijka
}	
Oraz liniowe (za pomocą znaczników //):	
//	obejmuje tylko jedną linię komentarzu

Operatory	
Arytmetyczne:	
Dodawanie	+
Odejmowanie	-
Mnożenie	*
Dzielenie	/
Dzielenie całkowite	Div
Reszta z dzielenia	Mod
Logiczne:	
zaprzeczenie	Not
łączenie z	And
łączenie stringów itp.	&
Lub, alternatywa	Or
Alternat. wykluczająca	XOr
Porównywanie:	
Nierówny	<>
Równy	=
Mniejszy	<
Większy	>
Mniejszy lub równy	<=
Większy lub równy	=>

Zmienne	
Definiujemy je przed blokiem startowym.	
Zmienne lokalne (var):	W SAIL'u nie określamy typu danej zmiennej, gdyż typ zostanie nadany automatycznie uniwersalny. Możemy, więc pracować jednocześnie na wielu typach zmiennych.
Var twoja_zmienna;	
Zmienne globalne (export):	
Export twoja_zmienna;	
Możemy też zadeklarować kilka zmiennych jednocześnie:	
Var zmienna1, zmienna2;	
//lub	
Export zmienna1, zmienna2;	
Deklarowanie zmiennej:	
Zmienna := 120;	

Typy zmiennych	
Typ zmiennej	Opis
String	~2^31 znaków (2 GB)
Integer	-2147483648.. 2147483648
Boolean	TRUE lub FALSE
List	lista
Real	liczba zmiennoprzecinkowa
Time	minut\$sekund liczby rzeczywiste

Tablice	
Deklarują wiele elementów tego samego typu. Tworzymy je w nawiasach [].	
Array:= [3, 4, 5];	
Tablice łączymy znakiem ^.	
Array1:= [3,4,5];	
Array2:= [3,4,6];	
JointArray:= Array1 ^ Array2;	
//w ten sposób tablica JointArray będzie zawierać wartości 3,4,5,3,4,6	
Zwracanie wyników z pominięciem duplikatów tworzymy za pomocą union.	
Aby pokazały się tylko pojedyncze wartości używamy diff.	
Odwrotnością do diff jest operator isect, zwracający część wspólną obu tablic.	
JointArray:= [1, 2, 3] union [1, 2, 4, 5];	
// zwróci 1,2, 3, 4, 5	
JointArray:= [1, 2, 3, 1] union [];	
//zwróci 1, 2, 3	
JointArray:= [1, 2, 3] diff [1, 2, 4];	
//zwróci 3, 4	
JointArray:= [1, 2, 3] isect [1, 2, 4];	
//zwróci 1, 2	
Pozycję danej wartości w tablicy określamy jako numer indexu.	

Instrukcje warunkowe	
Instrukcja if:	
If (warunek) then	{blok instrukcji}

else	{alternatywny blok instrukcji}
Przy najprostszych instrukcjach możemy zrezygnować z bloku else, czyli alternatywy dla poprzedniej opcji. Zastosowanie:	
If zmienna = 1 then	
Begin	{jakiś instrukcje }
End else	
Begin	{inne instrukcje }
End;	
Możemy też używać kilku warunków w alternatywie do siebie np.:	
If x= 1 then	
// blok instrukcji #1	
Else if x=2 then	
//blok instrukcji #2	
Else	
//blok alternatywny	
Instrukcja case:	
Case (wyrażenie) of	
wartość1:{blok instrukcji #1};	
wartość2:{blok instrukcji #2};	
end;	
Jest to instrukcja wyboru i używamy jej, gdy mamy do wyboru kilka warunków. Np.:	
Case (zmienna) of	
1: {jakiś kod który będzie wykonany gdy 1};	
2: {jakiś kod który będzie wykonany gdy 2};	
3: {jakiś kod który będzie wykonany gdy 3};	
End;	
Zakresy:	
Służą do określenia przedziałów liczb.	
Case (zmienna) of	
1..5: // coś tam	
6..10 // coś tam	
Else {inna instrukcja}	
End;	

